

„Nie każdy, kto mówi do Mnie: ‘Panie, Panie’, wejdzie do Królestwa Niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie.” (Mt 7,21)

Wprowadzenie

Stare kościoły, z majestatycznymi sklepieniami, kolorowymi witrażami i świętą ciszą otaczającą ołtarz, wywierają potężny urok. Oferują idealne tło do wymarzonego zdjęcia, doskonałą scenerię dla historii miłosnej – przynajmniej z estetycznego punktu widzenia. Każdego roku tysiące par decyduje się na ślub w kościele, nie z powodu wiary, lecz dla piękna miejsca, rodzinnej tradycji lub presji społecznej. Ale co się dzieje, gdy brakuje serca sakramentu? Co oznacza ślub w kościele, jeśli nie ma w nim obecności Chrystusa?

Ten artykuł to duchowy, edukacyjny i duszpasterski przewodnik, mający na celu zrozumienie prawdziwego znaczenia chrześcijańskiego małżeństwa, refleksję nad konsekwencjami czysto zewnętrznej celebracji oraz oferowanie wskazówek dla tych, którzy pragną czegoś więcej niż tylko pięknego obrazu: życia małżeńskiego opartego na skale, którą jest Chrystus (por. Mt 7,24).

1. Chrześcijańskie małżeństwo: więcej niż ceremonia

W katolickim rozumieniu małżeństwo nie jest tylko kontraktem społecznym ani romantycznym symbolem. To **sakrament**, czyli widzialny znak niewidzialnej łaski Bożej. Kiedy dwoje małżonków łączy się „w kościele”, nie składają tylko publicznej obietnicy, lecz wchodzi w **święte przymierze**, które odzwierciedla nierozdzielne zjednoczenie między Chrystusem a Jego Kościołem (por. Ef 5,25–32).

Co to oznacza?

- **Boże powołanie:** małżeństwo nie jest tylko ludzką decyzją, lecz Bożym wezwaniem do życia w miłości jako drodze do świętości.
- **Jedność i wierność:** wypowiedziane „tak” między małżonkami jest ostateczne i całkowite – aż do śmierci.
- **Otwartość na życie:** miłość małżeńska z natury jest skierowana ku prokreacji i chrześcijańskiemu wychowaniu dzieci.

- **Łaska sakramentalna:** Bóg udziela małżonkom szczególnej łaski, aby mogli z radością, cierpliwością i siłą realizować swoje powołanie.

Jeśli te elementy są nieobecne, nie mamy do czynienia z chrześcijańskim małżeństwem, lecz jedynie z zewnętrzną ceremonią bez teologicznej treści.

2. Zjawisko: śluby dla estetyki, tradycji lub presji

Dziś wiele par wybiera ślub w kościele, ponieważ:

- „Jest pięknie!”.
- „W rodzinie zawsze tak było”.
- Panna młoda zawsze marzyła o wejściu do kościoła w białej sukni.
- Zdjęcia wychodzą lepiej.

Ale wiele z tych par:

- Nie praktykuje wiary.
- Nie uczestniczy we Mszy, nie spowiada się ani nie przyjmuje Komunii.
- Nie zamierza wychowywać dzieci w wierze.
- Nie postrzega małżeństwa jako sakramentu, lecz jako wydarzenie towarzyskie.

Jaki jest problem?

Z duszpasterskiego punktu widzenia może to być wielka okazja do ewangelizacji. Ale z sakramentalnego punktu widzenia istnieje poważne niebezpieczeństwo: **profanacja Misterium**. Używanie świętego rytuału jedynie jako scenerii, bez poszukiwania Świętego, to traktowanie tego, co święte, z powierzchownością.

3. Historia i rozwój: od sakramentu do spektaklu

Przez wieki chrześcijańskie małżeństwo było przeżywane jako głęboko duchowa rzeczywistość. Nawet w czasach większej ignorancji religijnej wierni wiedzieli, że ślub w kościele oznacza otrzymanie Bożego błogosławieństwa.

Ale wraz z sekularyzacją i zmianą mentalności w XX wieku małżeństwo zaczęło postrzegać jako osobiste prawo, oddzielone od Boga. Kościół, obawiając się wykluczenia kogokolwiek, nadal otwierał swoje drzwi nawet dla tych, którzy nie przynosili żywej wiary. To otwarcie, choć motywowane dobrymi intencjami, sprzyjało pewnego rodzaju „**turystyce sakramentalnej**”: śluby, chrzty, pierwsze komunie jako tradycje kulturowe – bez prawdziwego nawrócenia.

4. Czy Kościół może odmówić ślubu?

Tak, w niektórych przypadkach. Kodeks Prawa Kanonicznego stanowi, że muszą istnieć jasne warunki, aby małżeństwo zostało ważnie zawarte:

- Oboje narzeczeni muszą wyrazić **wolną i świadomą zgodę**, bez **kanonicznych przeszkód** (np. wcześniejsze małżeństwo nieunieważnione).
- Muszą mieć **rzeczywistą intencję** życia w chrześcijańskim małżeństwie: jedność, wierność, otwartość na życie i nierozzerwalność.

Jeśli para wyraźnie deklaruje, że nie wierzy, nie zamierza uczestniczyć we Mszy, nie chce mieć dzieci lub nie chce ich wychowywać w wierze, **proboszcz powinien ocenić**, czy istnieje prawdziwa wola sakramentalna. Jeśli jej brak, **może i powinien** zawiesić lub odmówić celebracji.

5. Teologiczny i duszpasterski przewodnik do rozeznania

A. Dla par, które chcą się pobrać bez życia w wierze

Duszpasterze i zespoły przygotowujące do małżeństwa powinni:

1. **Słuchać bez osądzania** – często istnieje uśpiona wiara, która może się obudzić.
2. **Wyjaśnić jasno**, czym jest sakrament i co on wymaga.
3. **Zachęcić do drogi nawrócenia** – katecheza, modlitwa, życie sakramentalne.
4. **Rozeznawać w prawdzie** – jeśli nie ma chrześcijańskiej intencji, celebacja **nie jest duszpastersko możliwa**.

„Nie dawajcie psom tego, co święte, i nie rzucajcie pereł swoich przed świnie.” (Mt 7,6).

Choć może to brzmieć surowo, ten werset przypomina nam, że świętości nie można profanować.

B. Dla wierzących rodzin i przyjaciół

- Modlić się za narzeczonych.
- Dawać radosne świadectwo małżeństwa w Chrystusie.
- Oprzeć się presji społecznej opartej na pustych tradycjach.
- Towarzyszyć z miłością – ale bez hipokryzji.

C. Dla samych narzeczonych

- Zadajcie sobie szczerze pytanie: **Czy chcemy Chrystusa w naszym małżeństwie?**
- Jeśli odpowiedź brzmi nie, miejcie odwagę być konsekwentni – i nie używajcie Kościoła tylko jako tła.
- Jeśli są wątpliwości, porozmawiajcie z dobrym kapłanem. Może Bóg was woła – nawet jeśli jeszcze tego nie zauważyliście.

6. Co zrobić, jeśli już wzięliśmy ślub w kościele bez wiary?

Bóg jest nieskończenie miłosierny. Jeśli wzięliście ślub w kościele bez prawdziwej wiary, możecie dziś rozpocząć **drogę ponownego odkrycia**:

- Zaczynajcie modlić się razem.
- Uczestniczcie we Mszy i pogłębiajcie wiarę.
- Odnówcie przyrzeczenia małżeńskie **z wolnym sercem**.
- Wychowujcie dzieci w wierze, nawet jeśli odkryliście ją dopiero później.

Wasze małżeństwo może stać się przeżywanym sakramentem – **nawet po latach duchowej jałowości**.

Śluby tylko dla pięknego kościoła – bez fundamentu chrześcijańskiego: Sakrament czy pocztówkowa sceneria? | 5

7. Praktyczny przewodnik: jak przygotować się do prawdziwego katolickiego małżeństwa

Oto krok po kroku dla narzeczonych:

ETAP 1: Rozeznanie

- Czy jesteśmy gotowi żyć naszą wiarą razem?
- Czy chcemy wychowywać dzieci w wierze chrześcijańskiej?
- Czy jesteśmy otwarci na wierność, życie i nierozzerwalność?

ETAP 2: Formacja

- **Aktywnie uczestniczcie** w przygotowaniu do małżeństwa oferowanym przez parafię.
- **Spowiadajcie się regularnie** i zaczniście uczestniczyć w Eucharystii.
- Uczcie się **modlić razem** – to duchowy fundament małżeństwa.
- Czytajcie **Katechizm Kościoła Katolickiego**, zwłaszcza część o sakramencie małżeństwa.

ETAP 3: Decyzja

- Jeśli odkrywacie, że nie jesteście gotowi na chrześcijańskie małżeństwo, **nie róbcie tego tylko dla zdjęcia**.
- Lepiej poczekać i pogłębić wiarę niż wziąć ślub bez autentycznego „tak” wypowiedzianego Bogu.

ETAP 4: Celebracja

- Niech liturgia ślubna będzie **autentycznym aktem wiary**: wybierzcie czytania biblijne, które naprawdę was poruszają.
- Zaproście gości do uczestnictwa we Mszy, nie tylko do „oglądania ceremonii”.
- Niech wasze „tak” przed Bogiem będzie **świadome, pełne i wierne**.

8. Dla Kościoła: zadanie nowej ewangelizacji

Parafie, duszpasterze i świeccy są dziś wezwani, by:

Śluby tylko dla pięknego kościoła – bez fundamentu chrześcijańskiego: Sakrament czy pocztówkowa sceneria? | 6

- **Nie banalizować sakramentów**, nie traktować ich jak „usług religijnych”.
- **Towarzyszyć z cierpliwością**, ale nie rezygnować z wymagań Ewangelii.
- **Odnowić duszpasterstwo małżeństw** – nie tylko przed ślubem, ale i po nim.
- **Proponować wspólnoty** i duchowe wsparcie dla rodzin, aby ich wiara rosła.

Zakończenie: od obrazka do tajemnicy

Kościół jest piękny – jego architektura, światło, historia. Ale prawdziwe piękno to **obecność Boga w sercach** tych, którzy Go szukają. Małżeństwo w Kościele nie jest scenerią do zdjęcia, lecz **dramatem świętości** i drogą do nieba.

Nie wchodź do świątyni tylko dlatego, że jest ładna. Wejdź, bo **chcesz, aby Bóg był centrum waszego życia**. Nie powtarzaj jedynie słów przysięgi – żyj nimi codziennie. I jeśli czujesz, że w twoim sercu jest pustka, pamiętaj: to właśnie tam Chrystus chce wejść.

| „Gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje” (Łk 12,34).

Niech twoim skarbem będzie nie piękna fasada, lecz **żywa obecność Boga w waszym małżeństwie**.